

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 15 stycznia 2001 r.

Druk nr 560

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pani
Alicja GRZEŚKOWIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 97. posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2001 r. ustawę o restrytyzacji.

Z poważaniem

(-) Maciej Płażyński

USTAWA
z dnia 11 stycznia 2001 r.

o reprivatyzacji

Dążąc do naprawienia naruszeń prawa własności dokonanych w czasach, gdy podstawowe wolności i prawa człowieka były w naszej Ojczyźnie łamane, pragnąc realizować konstytucyjną zasadę ochrony tego prawa oraz kierując się potrzebą porządkowania stosunków własnościowych, uchwała się co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa rodzaje świadczeń reprivatyzacyjnych przysługujących osobom fizycznym w związku z utratą własności w przypadkach określonych w art. 2, art. 3 ust. 2 i w rozdziale 8, zwanych dalej „świadczeniami reprivatyzacyjnymi”, a także zasady i tryb ich przyznawania oraz ustalania ich wartości.
2. Świadczeniami reprivatyzacyjnymi są:
 - 1) przywrócenie utraconej własności,
 - 2) przyznanie bonów reprivatyzacyjnych.
3. Ilekroć w ustawie jest mowa o utraconej nieruchomości, należy przez to rozumieć nieruchomość przejętą przez Państwo lub gminę miasta stołecznego Warszawy.

Art. 2.

1. Świadczenia reprivatyzacyjne przysługują w związku z utratą własności nieruchomości:
 - 1) przejętych przez Państwo lub gminę miasta stołecznego Warszawy na podstawie następujących przepisów:
 - a) art. 2 ust. 1 lit. e) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13, z

- 1946 r. Nr 49, poz. 279, z 1957 r. Nr 39, poz. 172 oraz z 1968 r. Nr 3, poz. 6) oraz przepisów wydanych na podstawie tego dekretu,
- b) art. 1 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 15, poz. 82, z 1948 r. Nr 57, poz. 456, z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1969 r. Nr 13, poz. 95),
 - c) dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279),
 - d) dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego "Film Polski" (Dz.U. Nr 55, poz. 308),
 - e) dekretu z dnia 28 listopada 1945 r. o przejęciu niektórych nieruchomości ziemskich na cele reformy rolnej i osadnictwa (Dz.U. Nr 57, poz. 321),
 - f) art. 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U. Nr 3, poz. 17, Nr 71, poz. 389 i Nr 72, poz. 394, z 1958 r. Nr 45, poz. 224 oraz z 1969 r. Nr 13, poz. 95),
 - g) art. 34 ust. 1 i 3 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz.U. Nr 13, poz. 87, Nr 49, poz. 279, Nr 71, poz. 389 i Nr 72, poz. 395, z 1947 r. Nr 19, poz. 77 i Nr 66, poz. 402, z 1948 r. Nr 57, poz. 454 oraz z 1969 r. Nr 13, poz. 95),
 - h) art. 41 ust. 1 i art. 42 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz.U. Nr 49, poz. 279, z 1958 r. Nr 17, poz. 71, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1971 r. Nr 27, poz. 250, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
 - i) ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów w Oświęcimiu (Dz.U. Nr 52, poz. 265),
 - j) ustawy z dnia 2 lipca 1947 r. o upamiętnieniu męczeństwa Narodu Polskiego i innych Narodów na Majdanku (Dz.U. Nr 52, poz. 266),
 - k) dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939-1945 r. (Dz.U. Nr 20, poz. 138 oraz z 1949 r. Nr 65, poz. 527),
 - l) dekretu z dnia 27 lipca 1949 r. o przejęciu na własność Państwa nie pozostających w faktycznym władaniu właścicieli nieruchomości ziemskich, położonych w niektórych powiatach województwa białostockiego, lubelskiego, rzeszowskiego i krakowskiego (Dz.U. Nr 46, poz. 339 oraz z 1958 r. Nr 17, poz. 71),

- l) ustawy z dnia 13 lipca 1957 r. o zmianie dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i uregulowaniu innych spraw związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz.U. Nr 39, poz. 174, z 1961 r. Nr 32, poz. 161 oraz z 1982 r. Nr 11, poz. 79),
 - m) ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz.U. Nr 11, poz. 37 oraz z 1968 r. Nr 3, poz. 6),
 - n) art. 16 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa (Dz.U. z 1989 r. Nr 58, poz. 348, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 107, poz. 464),
 - o) ustawy z dnia 30 maja 1962 r. - Prawo wodne (Dz.U. Nr 34, poz. 158 oraz z 1971 r. Nr 12, poz. 115),
- 2) przejętych przez Państwo w latach 1944-1962 bez podstaw prawnych lub z rażącym naruszeniem przepisów niewymienionych w pkt 1,
 - 3) zajętych po dniu 1 września 1939 r. przez okupacyjne władze niemieckie, a następnie przejętych przez Skarb Państwa lub gminę miasta stołecznego Warszawy,
 - 4) pozostawionych na terenach wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. weszły w skład terytorium byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.
2. Świadczenia reprivatyzacyjne nie przysługują, jeżeli w związku z utratą własności:
- 1) własność nieruchomości została przywrócona na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy,
 - 2) przyznano odszkodowanie na podstawie art. 160 Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - 3) nabyto własność lub użytkowanie wieczyste innej nieruchomości o wartości równej wartości nieruchomości utraconej.

Art. 3.

- 1. Osobą uprawnioną do świadczenia reprivatyzacyjnego, zwaną dalej „osobą uprawnioną”, jest osoba fizyczna, która w dniu utraty własności była obywatelem polskim, z zastrzeżeniem ust. 2-5, o ile w dniu 31 grudnia 1999 r. posiadała obywatelstwo polskie.
- 2. Osobą uprawnioną w rozumieniu ustawy jest również osoba:

- 1) pozbawiona obywatelstwa polskiego na podstawie uchwał Rady Ministrów z dnia 26 września 1946 r. o pozbawieniu obywatelstwa polskiego,
 - 2) która utraciła własność nieruchomości po dniu 1 września 1939 r. na obszarach wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, które po II Wojnie Światowej weszły w skład terytorium Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, pod warunkiem, że do dnia 1 stycznia 1999 r. opuściła terytorium byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
 - 3) która utraciła własność na podstawie przepisów dotyczących nieruchomości, stanowiących własność obywateli państw obcych, a następnie nabyła obywatelstwo polskie na podstawie ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz.U. Nr 15, poz. 106), dekretu z dnia 22 października 1947 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz.U. Nr 65, poz. 378) lub art. 2 pkt 3 i art. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o obywatelstwie polskim (Dz.U. Nr 4, poz. 25), chyba że opuściła terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 8 marca 1984 r.
3. W przypadku śmierci osoby uprawnionej prawa wynikające z ustawy przechodzą na jej małżonka i dzieci w równych częściach. Udział zmarłego dziecka przechodzi na jego dzieci w częściach równych.
 4. W razie braku osób, o których mowa w ust. 3, prawa wynikające z ustawy przechodzą w równych częściach na rodzeństwo osoby uprawnionej. Udział zmarłej siostry lub brata przechodzi w równych częściach na ich dzieci.
 5. Prawa wynikające z ustawy przechodzą na osoby, o których mowa w ust. 3 i 4, o ile w dniu 31 grudnia 1999 r. posiadały one obywatelstwo polskie.

Art. 4.

Nie jest uprawniona do świadczenia reprzywatyzacyjnego osoba:

- 1) której z tytułu określonego w art. 2 ust. 1 przysługiwały od państw obcych uprawnienia odszkodowawcze, wynikające z umów międzynarodowych zawartych po dniu 1 stycznia 1944 r. między Państwem Polskim lub jego rządem a państwami obcymi lub ich rządami,
- 2) która utraciła obywatelstwo polskie na podstawie dekretu z dnia 13 września 1946 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego osób narodowości niemieckiej (Dz.U. Nr 55, poz. 310).

Art. 5.

Do postępowania w sprawach uregulowanych ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Rozdział 2

Ustalenie wartości nieruchomości oraz wartości świadczenia reprivatyzacyjnego

Art. 6.

1. Wartość utraconej nieruchomości ustala się według jej stanu w dniu utraty własności oraz cen z dnia wejścia w życie ustawy.
2. Za dzień utraty własności uważa się dzień, w którym decyzja o przejęciu nieruchomości przez Państwo stała się ostateczna, a jeżeli przejęcie nastąpiło bez takiej decyzji - dzień, w którym Państwo lub gmina miasta stołecznego Warszawy objęły nieruchomość w posiadanie. W przypadku określonym w art. 3 ust. 2 pkt 2 za dzień utraty własności uważa się dzień 1 września 1939 r.

Art. 7.

1. Wartość utraconych nieruchomości ustala się, z zastrzeżeniem art. 8, jako sumę wartości poszczególnych zespołów składników majątkowych określonych w załączniku nr 1 do ustawy.
2. Wartość zespołu składników majątkowych ustala się jako sumę wartości poszczególnych składników majątkowych określonych w załączniku nr 1 do ustawy.
3. Wartość składnika majątkowego ustala się jako iloczyn jego wielkości, wyrażonej w jednostkach określonych w załączniku nr 1 do ustawy oraz ceny jednostkowej.
4. Cena jednostkowa jest to wyrażona w złotych cena jednostki podstawowej stanowiącej miarę wielkości składnika majątkowego.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tabele cen jednostkowych dla poszczególnych rodzajów składników majątkowych na podstawie następujących założeń:
 - 1) ceny jednostkowe dla poszczególnych rodzajów składników majątkowych są zróżnicowane w zależności od cech kwalifikacyjnych określonych w załączniku nr 1 do ustawy,
 - 2) ceny jednostkowe dla poszczególnych rodzajów składników majątkowych o danych cechach kwalifikacyjnych ustala się na podstawie przeciętnych cen stosowanych w

dniu wejścia w życie ustawy w obrocie składnikami majątkowymi tego samego rodzaju i o takich samych cechach kwalifikacyjnych, a w przypadku braku takich cen - na podstawie innych dostępnych danych,

- 3) ceny jednostkowe dla zespołu składników majątkowych stanowiących las ustala się przy użyciu rachunku rentowego w gospodarce leśnej według wzoru określającego ich wielkość na podstawie skapitalizowanej wartości dochodu netto z gospodarki leśnej przypadającego średniorocznie na 1 ha nieruchomości stanowiącej las oraz trzyprocentowego współczynnika rentowności.

Art. 8.

1. Wartość zespołów składników majątkowych innych niż określone w załączniku nr 1 do ustawy ustala się w drodze indywidualnej wyceny dokonanej przez osobę, o której mowa w art. 174 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543), zwaną dalej „rzeczoznawcą”, na zlecenie organu, przed którym toczy się postępowanie. Wycena ta przeprowadzana jest na zasadach określonych dla ustalania wartości rynkowej w rozdziale 1 działu IV ustawy, o której mowa w zdaniu pierwszym.
2. Osoba uprawniona może przedstawić wycenę wartości zespołów składników majątkowych, o których mowa w ust. 1, sporządzoną przez rzeczoznawcę.

Art. 9.

1. Wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie uprawnionej jest równa 50% wartości utraconych nieruchomości, ustalonej zgodnie z art. 6-8.
2. Jeżeli osoby uprawnione, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2, otrzymały świadczenia w związku z utratą własności nieruchomości na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, to wartość świadczenia przysługującego z tytułu ustawy pomniejsza się o wartość świadczenia otrzymanego na podstawie tych przepisów.

Art. 10.

Wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie uprawnionej, która utraciła udział we współwłasności nieruchomości, ustala się mnożąc wartość świadczenia reprivatyzacyjnego, obliczoną zgodnie z zasadami określonymi w art. 9, przez liczbę odpowiadającą udziałowi tej osoby we współwłasności.

Art. 11.

Wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie, o której mowa w art. 3 ust. 3-5, ustala się, mnożąc wartość świadczenia reprivatyzacyjnego, obliczoną odpowiednio zgodnie z art. 9 lub art. 10, przez liczbę odpowiadającą udziałowi tej osoby w świadczeniu reprivatyzacyjnym.

Art. 12.

1. Wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobom, o których mowa w art. 3 ust. 3-5, obliczoną z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 obniża się o równowartość podatku od spadków i darowizn.
2. Kwotę, o której mowa w ust. 1, ustala wojewoda według zasad określonych w tej ustawie, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz.U. z 1997 r. Nr 16, poz. 89, Nr 34, poz. 209, Nr 137, poz. 926 i Nr 139, poz. 932 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270 i Nr 120, poz. 1268).

Rozdział 3

Przywracanie własności nieruchomości

Art. 13.

1. Osobie uprawnionej, na jej wniosek, przywraca się własność nieruchomości lub udział we współwłasności w części określonej w art. 9-12.
2. Przywraca się własność lub udział we współwłasności nieruchomości, która w dniu wejścia w życie ustawy stanowi:
 - 1) własność Skarbu Państwa,
 - 2) własność jednostki samorządu terytorialnego - jeżeli nieruchomość została przez nią nieodpłatnie nabyta z mocy prawa od Skarbu Państwa,
 - 3) własność oraz prawo użytkowania wieczystego przysługujące państwowym i komunalnym osobom prawnym, Bankowi Gospodarki Żywnościowej oraz państwowym i komunalnym instytucjom kultury, nabyte na podstawie art. 200-202 ustawy o gospodarce nieruchomościami,
 - 4) własność innych osób prawnych - za zgodą tych osób,
 - 5) własność osób fizycznych - za zgodą tych osób.

3. W przypadku przywracania własności lub udziału we współwłasności nieruchomości dotychczasowemu właścicielowi nie przysługuje odszkodowanie.
4. Jeżeli dokonano podziału nieruchomości, w związku z utratą której osobie uprawnionej przysługuje świadczenie reprzywatyzyjny, lub wyodrębniono z niej inną nieruchomość, przywraca się własność lub udział we współwłasności nieruchomości powstałych wskutek podziału lub wyodrębnienia.
5. W przypadku niesłusznego nabycia od Skarbu Państwa własności nieruchomości Skarb Państwa wystąpi do sądu z roszczeniem o odszkodowanie za szkodę w trybie ustawy z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz.U. Nr 44, poz. 255, z 1991 r. Nr 75, poz. 331 oraz z 1993 r. Nr 16, poz. 67 i Nr 134, poz. 647). Środki finansowe uzyskane z tego tytułu przekazuje się do Funduszu Inwestycyjnego Bonów Reprzywatyzyjnych, o którym mowa w art. 36 ust. 2.

Art. 14.

Nie przywraca się własności lub udziału we współwłasności nieruchomości:

- 1) stanowiącej przedmiot umowy użytkowania wieczystego, której stroną jest osoba fizyczna, chyba że prawo użytkowania wieczystego przysługuje osobie uprawnionej,
- 2) stanowiącej przedmiot umowy użytkowania wieczystego, której stroną jest osoba prawna – bez zgody tej osoby wyrażonej w formie określonej w odrębnych przepisach,
- 3) o szczególnym znaczeniu dla kultury narodowej, wymienionej w załączniku nr 2 do ustawy,
- 4) znajdującej się w granicach parku narodowego lub rezerwatu przyrody,
- 5) która nie może być wyodrębniona bez utraty dotychczasowej funkcji lub bez utraty funkcji zespołu, którego składnik stanowi,
- 6) w dającej się wydzielić części, na której wzniesiono budynki lub inne urządzenia o wartości przekraczającej wartość tej części nieruchomości,
- 7) zajętej na cele obronności lub bezpieczeństwa Państwa,
- 8) stanowiącej drogę publiczną lub drogę wodną, obiekt transportu publicznego i kontroli ruchu lotniczego, a także łączności publicznej i sygnalizacji,
- 9) zajętej pod urządzenia służące do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania i oczyszczania ścieków oraz utylizacji odpadów,

- 10) zajętej przez obiekty i urządzenia służące ochronie środowiska, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią,
- 11) stanowiącej cmentarz,
- 12) zajętej pod wydobywanie kopalin podstawowych w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 13) stanowiącej las, w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, Nr 86, poz. 958 i Nr 120, poz. 1268) będący własnością Skarbu Państwa, pozostający w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Art. 15.

1. Przywrócenia własności lub udziału we współwłasności nieruchomości wykorzystywanej na cele użyteczności publicznej:
 - 1) z zakresu pomocy społecznej, służby zdrowia, działalności kulturalnej, nauki i oświaty, administracji rządowej lub samorządowej,
 - 2) przez Sejm, Senat oraz Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 3) przez sądy, trybunały oraz Rzecznika Praw Obywatelskich i Najwyższą Izbę Kontroli- dokonuje się pod warunkiem zachowania przez 5 lat posiadania nieruchomości przez dotychczasowego władającego na podstawie tytułu prawnego, na zasadach określonych w art. 52.
2. Z dniem, w którym decyzja o przywróceniu własności lub udziału we współwłasności nieruchomości określonej w ust. 1 stała się ostateczna, właściwy organ wydaje decyzję o wygaśnięciu trwałego zarządu ustanowionego na rzecz dotychczasowego władającego.

Art. 16.

1. Przywrócenia współwłasności nieruchomości dokonuje się w częściach ułamkowych równych udziałom współwłaścicieli.
2. Jeżeli przywraca się własność lub udział we współwłasności nieruchomości obciążonej prawem z umowy zawartej przez osobę wymienioną w art. 13 ust. 2 z osobą trzecią, to osoba uprawniona staje się stroną tej umowy.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również do nieruchomości obciążonej prawem z umowy zawartej przez osoby, którym na podstawie odrębnych przepisów Skarb Państwa powierzył wykonywanie prawa własności nieruchomości lub innych praw rzeczowych na jego rzecz.
4. Przywrócenie własności nieruchomości nie narusza praw osób trzecich, na rzecz których nieruchomość jest obciążona prawami wynikającymi z orzeczenia sądu lub decyzji administracyjnej.

Art. 17.

1. Jeżeli obliczona na zasadach określonych w art. 6-8 wartość nieruchomości, której własność jest przywracana, lub część tej wartości przypadająca na współwłaściciela jest wyższa niż wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie uprawnionej, to osoba ta jest zobowiązana do zapłaty odpowiednio Skarbowi Państwa, jednostce samorządu terytorialnego, osobie prawnej lub fizycznej różnicy między tymi wartościami, w gotówce lub w bonach reprivatyzacyjnych.
2. Zapłata następuje w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja o przywróceniu własności stała się ostateczna.
3. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, od kwoty niezapłaconej przysługują odpowiednio Skarbowi Państwa, jednostce samorządu terytorialnego, osobie prawnej lub fizycznej odsetki w wysokości równej stopie oprocentowania kredytu lombardowego udzielanego przez Narodowy Bank Polski.

Rozdział 4

Bony reprivatyzacyjne

Art. 18.

1. Bony reprivatyzacyjne, zwane dalej „bonami”, o wartości nominalnej równej wartości świadczenia reprivatyzacyjnego przyznaje się osobie uprawnionej, której nie przywraca się własności lub udziału we współwłasności nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli wartość nieruchomości lub udziału we współwłasności nieruchomości, której własność jest przywracana, lub część tej wartości przypadająca na współwłaściciela jest niższa niż wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie uprawnionej, to osobie tej przyznaje się bony o wartości nominalnej równej różnicy między tymi wartościami.

Art. 19.

1. Bon jest papierem wartościowym imiennym.
2. Bony nie mają formy dokumentu w rozumieniu Kodeksu cywilnego.
3. Prawa z bonów powstają z chwilą zapisania osoby uprawnionej, której przyznano bony, w rejestrze prowadzonym przez depozytariusza, o którym mowa w art. 20 ust. 1, i przysługują osobie uwidocznionej w rejestrze.
4. Wartość nominalna bonu wynosi 1 złoty.
5. Bony emituje Skarb Państwa, w którego imieniu działa minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.
6. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wielkość i warunki emisji bonów, a w szczególności:
 - 1) liczbę i termin emisji bonów,
 - 2) wartość nominalną poszczególnych emisji,
 - 3) terminy, w których emisja bonów będzie obejmowana,
 - 4) termin umorzenia emitowanych bonów.

Art. 20.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa udzieli zamówienia publicznego na wykonywanie czynności związanych z obrotem bonami domowi maklerskiemu lub bankowi prowadzącemu działalność maklerską, zwanemu dalej „depozytariuszem”, w trybie ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz.U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773, z 1999 r. Nr 45, poz. 437 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 93, poz. 1027 i Nr 110, poz. 1167).
2. Do emisji i obrotu bonami nie stosuje się przepisów o publicznym obrocie papierami wartościowymi.

Art. 21.

1. Osobie, której przysługują prawa z bonów, zwanej dalej „posiadaczem bonów”, służy prawo dokonania zapłaty bonami:
 - 1) za nieruchomości zbywane w trybie określonym w art. 29 i art. 30,
 - 2) za udziały Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub podmiotów, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3, we współwłasności nieruchomości powstałe w wyniku wydania decyzji o zwrocie nieruchomości,

- 3) za udziały osób prawnych i fizycznych powstałe w wyniku wydania decyzji o zwrocie nieruchomości - za zgodą tych osób,
 - 4) za lokale mieszkalne zbywane przez Skarb Państwa, gminę lub związek międzygminny na rzecz dotychczasowego najemcy,
 - 5) należności z tytułu różnicy, o której mowa w art. 17 ust. 1.
2. W przypadkach określonych w ust. 1 nie można odmówić:
- 1) przyjęcia zapłaty bonami,
 - 2) uznania wadium złożonego w bonach.
3. Zapłatę bonami oraz wadium złożone w bonach uznaje się według ich wartości nominalnej.
4. Posiadaczowi bonów służy także prawo dokonania zapłaty bonami za jednostki uczestnictwa w Funduszu, o którym mowa w art. 36 ust. 2.
5. Bony ulegają umorzeniu po:
- 1) dokonaniu nimi zapłaty, o której mowa w ust. 1,
 - 2) dokonaniu nimi zapłaty przez Fundusz, o którym mowa w art. 36 ust. 2, za akcje lub udziały nabywane od Skarbu Państwa,
 - 3) wniesieniu przez Skarb Państwa do Funduszu, o którym mowa w art. 36 ust. 2, środków pieniężnych w zamian za bony,
 - 4) wykupieniu ich przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe,
 - 5) upływie 10 lat od dnia emisji.

Art. 22.

1. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe wykupi, nie później niż w ciągu 10 lat od dnia ich emisji, bony przyznane z tytułu utraty własności nieruchomości stanowiącej las od posiadacza bonów uprawnionego do świadczenia reprivatyzacyjnego z tytułu utraty własności nieruchomości stanowiącej las lub od osoby, która nabyła takie bony.
2. Bony, o których mowa w ust. 1, zostaną wykupione na wniosek posiadacza bonów według ich wartości nominalnej.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób wykupu bonów, o których mowa w ust. 1, przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, a zwłaszcza:
 - 1) maksymalną łączną wartość bonów, przewidywanych do wykupienia w poszczególnych latach,
 - 2) termin jednorazowego lub ratalnego wykupu bonów od ich posiadaczy w zależności od wartości tych bonów, z zachowaniem kolejności wniosków składanych przez

osoby uprawnione oraz ich prawa do waloryzacji kwoty niewypłaconej o kwartalny wskaźnik zmiany cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 23.

1. Umowa zobowiązująca do przeniesienia praw z bonów przenosi te prawa z chwilą dokonania wpisu o zmianie właściciela w rejestrze prowadzonym przez depozytariusza. W przypadku obrotu zorganizowanego bonami, o którym mowa w ust. 3, wpis o zmianie właściciela w rejestrze następuje po dokonaniu rozliczenia transakcji przez depozytariusza.
2. W przypadku gdy nabycie bonów następuje na podstawie zdarzenia prawnego powodującego z mocy ustawy przeniesienie praw z tych papierów, wpis o zmianie właściciela w rejestrze dokonywany jest na żądanie uprawnionego.
3. Depozytariusz może prowadzić zorganizowany obrót bonami, zapewniając:
 - 1) koncentrację popytu i podaży na bony w celu kształtowania powszechnego ich kursu,
 - 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji,
 - 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursie bonów.
4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia: sposób i tryb postępowania depozytariusza przy prowadzeniu obrotu zorganizowanego, w tym zasady rozliczania transakcji, zakres i sposób przekazywania przez wojewodę informacji depozytariuszowi, warunki wpisania do rejestru osoby uprawnionej, sposób i tryb dokonywania zmian w rejestrze, tryb składania wadium w bonach i ich umarzania, tryb dokonywania zapłaty bonami oraz zakres informacji przekazywanych depozytariuszowi przez zbywcę bonów lub podmiot, który otrzymał zapłatę bonami.

Art. 24.

1. W przypadku ustanowienia zastawu na prawach wynikających z bonów depozytariusz dokonuje na koncie depozytowym prowadzonym w rejestrze dla zastawcy blokady odpowiedniej liczby bonów. Bony obciążone zastawem nie mogą być przedmiotem obrotu do chwili zaspokojenia zastawnika.
2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki postępowania depozytariusza w przypadku ustanowienia zastawu na prawach wynikających z bonów.

Art. 25.

1. Depozytariusz na żądanie posiadacza bonów wystawia imienne świadectwo depozytowe, zwane dalej „świadectwem”. W treści świadectwa można wskazać część bonów zapisanych na koncie depozytowym w rejestrze.
2. Świadectwo potwierdza legitymację do realizacji uprawnień wynikających z bonów.
3. W przypadku gdy przy użyciu świadectwa ma nastąpić realizacja uprawnień, o których mowa w ust. 2, bony w liczbie wskazanej w treści świadectwa nie mogą być przedmiotem obrotu od chwili jego wydania do chwili utraty jego ważności lub zwrotu świadectwa depozytariuszowi. Na okres ten depozytariusz dokonuje blokady odpowiedniej liczby bonów na koncie depozytowym prowadzonym dla posiadacza bonów w rejestrze.
4. Depozytariusz obowiązany jest do wystawienia świadectwa na żądanie właściwego wojewody, bez oznaczenia terminu jego ważności, w celu potwierdzenia dokonania odpowiednich zapisów w rejestrze; w takim przypadku depozytariusz zaznacza ten tryb wystawienia świadectwa w jego treści. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się.
5. Świadectwo zawiera:
 - 1) nazwę (firmę), siedzibę i adres wystawcy świadectwa oraz numer świadectwa,
 - 2) liczbę bonów,
 - 3) oznaczenie emitenta,
 - 4) wartość nominalną bonów,
 - 5) kod bonów,
 - 6) imię i nazwisko lub nazwę (firmę), adres oraz siedzibę posiadacza bonów,
 - 7) informacje o ustanowionych na bonach obciążeniach,
 - 8) datę i miejsce wystawienia świadectwa,
 - 9) określony szczegółowo cel wystawienia świadectwa,
 - 10) termin ważności świadectwa.

Art. 26.

Przeniesienie praw z bonów jest wolne od opłaty skarbowej.

Rozdział 5

Katalog nieruchomości dostępnych do nabycia za bony

Art. 27.

1. Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa, zwana dalej „Agencją”, tworzy i prowadzi katalog nieruchomości dostępnych do nabycia za bony, zwany dalej „katalogiem”.
2. Prezes Agencji lub upoważniona przez niego osoba działa jako przedstawiciel ustawowy właścicieli, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2-5, w zakresie wynikającym z niniejszej ustawy.
3. Do katalogu włącza się:
 - 1) grunty wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa wraz z ich częściami składowymi, o łącznej powierzchni do 2 milionów ha,
 - 2) zgłoszone przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe:
 - a) nieruchomości niesłużące gospodarce leśnej, z wyjątkiem nieruchomości, o których mowa w art. 40a ust. 4-8 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach,
 - b) lasy i inne grunty przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego pod powierzchnią eksploatację kopalni, o łącznej powierzchni do 4 tysięcy ha,
 - c) grunty nieleśne przeznaczone do zalesienia, o łącznej powierzchni do 80 tysięcy ha,
 - 3) zgłoszone przez podmioty reprezentujące Skarb Państwa nieruchomości i udziały Skarbu Państwa w nieruchomościach,
 - 4) nieruchomości i udziały w nieruchomościach jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2,
 - 5) nieruchomości i udziały w nieruchomościach zgłoszone przez osoby prawne i inne jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3,
 - 6) nieruchomości i udziały w nieruchomościach osób prawnych i osób fizycznych, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4 i 5, zgłoszone przez te osoby,
 - 7) nieruchomości, których własność nie została przywrócona osobom uprawnionym na ich wnioski, w trybie określonym w art. 52.
4. Władający nieruchomościami Skarbu Państwa oraz nieruchomościami, o których mowa w art. 13 ust. 3 pkt 2-5, przekazują do katalogu wykaz nieruchomości, o których mowa w ust. 2, w terminie 10 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
5. Agencja utworzy katalog w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

6. Katalog jest jawny i powszechnie dostępny.
7. Jeżeli nieruchomości nie podlegały włączeniu do katalogu w czasie jego tworzenia z przyczyn, które następnie ustały, podmioty, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do nieruchomości pozostających w ich dyspozycji, zgłaszają je celem włączenia do katalogu w terminie 14 dni od dnia ustania przyczyn.
8. Zgłoszeniu do katalogu nie podlegają nieruchomości, o których mowa w ust. 4, jeżeli są zajęte na cele określone w art. 14, a także nieruchomości przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na cele określone w art. 14 pkt 7-12.
9. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób zgłaszania nieruchomości do katalogu przez podmioty reprezentujące Skarb Państwa w zakresie zasobu nieruchomości pozostających w ich dyspozycji, a w szczególności:
 - a) rodzaj nieruchomości zgłaszanych do katalogu,
 - b) podmioty zobowiązane do zgłoszenia nieruchomości do katalogu,
 - c) termin zgłoszenia wszystkich przewidzianych nieruchomości,
 - 2) tryb zgłaszania nieruchomości do katalogu, zbiór informacji charakteryzujących zgłaszaną nieruchomość, wzór formularza zgłoszenia nieruchomości oraz niezbędne zestawienia i załączniki mapowe, a w szczególności:
 - a) podmioty przyjmujące zgłoszenia nieruchomości do katalogu,
 - b) zakres informacji objętych wykazem nieruchomości przeznaczonych do włączenia do katalogu,
 - c) podmioty uprawnione do sprawdzania i akceptacji wykazów,
 - d) zakres informacji objętych formularzem zgłoszenia nieruchomości do katalogu,
 - e) rodzaj załączników do formularza zgłoszenia,
 - f) zakres i rodzaj informacji objętych katalogiem,
 - 3) sposób gromadzenia danych do katalogu oraz właściwość oddziałów terenowych Agencji w zakresie zakładania i prowadzenia katalogu.

Art. 28.

W katalogu podaje się dane o:

- 1) oznaczeniu nieruchomości według ewidencji gruntów i budynków lub katastru nieruchomości, księgi wieczystej lub zbioru dokumentów,
- 2) położeniu nieruchomości,
- 3) powierzchni nieruchomości gruntowej,

- 4) powierzchni całkowitej każdego z budynków - jeżeli nieruchomość jest zabudowana,
- 5) powierzchni całkowitej lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość,
- 6) przeznaczeniu nieruchomości zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- 7) faktycznym wykorzystaniu nieruchomości,
- 8) podmiocie władającym nieruchomością,
- 9) wartości nieruchomości, ustalonej na podstawie art. 7,
- 10) zastrzeżeniach co do możliwości zbycia nieruchomości za bony, o których mowa w art. 30 ust. 4.

Art. 29.

1. Właściciel nieruchomości powstałej w wyniku podziału ma prawo pierwszeństwa do nabycia, w tym za bony, własności nieruchomości wyodrębnionej z nieruchomości utraconej włączonej do katalogu.
2. Współwłaściciel nieruchomości, o której mowa w art. 13 ust. 1, ma prawo pierwszeństwa do nabycia, w tym za bony, udziałów we współwłasności utraconej nieruchomości włączonej do katalogu.
3. Agencja zawiadamia na piśmie osobę, której przysługuje pierwszeństwo o umieszczeniu w katalogu nieruchomości lub udziału, o których mowa w ust. 1 i 2, podając ich wartość katalogową oraz termin złożenia wniosku o nabycie, z tym że termin ten nie może być krótszy niż 21 dni i nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia.
4. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, korzystają z prawa pierwszeństwa w nabyciu nieruchomości lub udziału, jeżeli złożą wniosek o nabycie.

Art. 30.

1. Agencja wyłania nabywcę nieruchomości włączonej do katalogu w trybie przetargu ograniczonego do posiadaczy bonów, z zastrzeżeniem art. 29.
2. Przetarg ogłasza się na wniosek posiadacza bonów o wartości nie mniejszej niż wartość katalogowa nieruchomości w terminie miesiąca od dnia złożenia tego wniosku.
3. Cena wywoławcza nieruchomości jest równa jej wartości katalogowej.
4. Nie ogłasza się przetargu, jeżeli:
 - 1) toczy się postępowanie o przywrócenie własności nieruchomości wszczęte na podstawie niniejszej ustawy albo art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub

- 2) toczy się postępowanie o przywrócenie własności nieruchomości wszczęte na podstawie art. 136 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, lub
 - 3) zachowuje ważność zgoda, o której mowa w art. 33.
5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) tryb zbywania za bony nieruchomości włączonych do katalogu, ustalając:
 - a) warunki wszczęcia procedury zbycia nieruchomości,
 - b) właściwość miejscową do składania wniosków o wszczęcie postępowania,
 - c) zakres informacji objętych formularzem wniosku o wszczęcie postępowania,
 - d) wysokość wadium wpłacanego przez osobę uprawnioną składającą wniosek,
 - 2) tryb przeprowadzania przetargu, o którym mowa w ust. 1, ustalając:
 - a) podmioty uprawnione do ogłaszania, organizowania i przeprowadzania przetargu na zbycie nieruchomości z katalogu,
 - b) przesłanki odwołania ogłoszonego przetargu,
 - c) zakres informacji objętych ogłoszeniem o przetargu,
 - d) tryb powołania i regulamin pracy komisji przetargowej,
 - e) procedurę wyboru nabywcy nieruchomości,
 - f) zakres informacji objętych protokołem przetargu,
 - g) tryb zaskarżania czynności związanych z przeprowadzeniem przetargu,
 - h) tryb zawierania umów o nabycie nieruchomości i sposób zapłaty bonami,
 - i) skutki niespełnienia warunków przetargowych przez wybranego nabywcę,
 - 3) szczegółowy tryb zbywania nieruchomości w drodze pierwszeństwa, o którym mowa w art. 29.

Art. 31.

1. Prezes Agencji lub osoba przez niego upoważniona zawiera umowę sprzedaży nieruchomości włączonej do katalogu z nabywcą wyłonionym w trybie określonym w art. 29 lub art. 30.
2. Zapłata ceny sprzedaży nieruchomości włączonej do katalogu następuje w całości w bonach, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 1 i 2.
3. Koszty związane ze sporządzeniem i zawarciem umowy ponosi nabywca.

Art. 32.

Przy sprzedaży nieruchomości z katalogu nie stosuje się przepisu art. 695 § 2 Kodeksu cywilnego i przepisów art. 29 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299 i Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 79 poz. 484, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 49, poz. 484 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550 i Nr 122, poz. 1323).

Art. 33.

1. Zbycie na podstawie odrębnych przepisów nieruchomości włączonej do katalogu wymaga uzyskania zgody Prezesa Agencji na wyłączenie tej nieruchomości z katalogu.
2. Prezes Agencji udzieli zgody na uzasadniony wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 27 ust. 3, jeżeli nieruchomość niezbędna jest:
 - 1) na cele obronności lub bezpieczeństwa Państwa,
 - 2) na cele budowy lub rozbudowy drogi publicznej,
 - 3) dla realizacji ujęć wody, regulacji cieków, zbiorników wodnych i budowy urządzeń przeciwpowodziowych,
 - 4) dla zachowania funkcji zespołu składników majątkowych, w którego skład wchodzi.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, winien zawierać zobowiązanie podmiotu składającego wniosek do przekazania do katalogu nieruchomości zamiennej o wartości nie mniejszej niż nieruchomość proponowana do wyłączenia.
4. Decyzja w sprawie wyrażenia zgody powinna być wydana w ciągu 14 dni od daty wpłynięcia wniosku, a zgoda zachowuje ważność przez ustalony okres, który nie może być krótszy niż 3 miesiące od dnia otrzymania decyzji przez wnioskodawcę.
5. Prezes Agencji nie udziela zgody, jeżeli:
 - 1) toczy się postępowanie o przywrócenie własności nieruchomości, której dotyczy wniosek, wszczęte na podstawie niniejszej ustawy albo art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego lub
 - 2) toczy się postępowanie o przywrócenie własności nieruchomości, której dotyczy wniosek, wszczęte na podstawie art. 136 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, lub
 - 3) został złożony wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 2.

6. Od decyzji Prezesa w sprawie udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, służy odwołanie do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.
7. Umowa zbycia nieruchomości włączonej do katalogu zawarta na podstawie przepisów odrębnych, bez zgody Prezesa Agencji jest nieważna.
8. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tryb i formę składania wniosku, o którym mowa w ust. 2,
 - 2) tryb postępowania przy rozpatrywaniu wniosku,
 - 3) tryb określenia wartości nieruchomości zamiennej,
 - 4) tryb i sposób zawiadamiania Agencji o zbyciu nieruchomości wyłączonej,
 - 5) tryb włączania do katalogu nieruchomości zamiennej, o której mowa w ust. 3, w przypadku zbycia na podstawie odrębnych przepisów nieruchomości wyłączonej z katalogu.

Art. 34.

1. Osoby, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4 i 5, mogą wystąpić o wyłączenie z katalogu wniesionych przez siebie nieruchomości, jeżeli po upływie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy, nieruchomości te nie zostały nabyte przez osoby uprawnione.
2. Wniosek o wyłączenie nieruchomości można złożyć w terminie 3 miesięcy po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.
3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes Agencji może wyłączyć z katalogu i zbyć na podstawie odrębnych przepisów nieruchomości, które nie zostały nabyte przez osoby uprawnione.
4. Środki pieniężne uzyskane ze sprzedaży nieruchomości, o których mowa w ust. 3, są wnoszone do Funduszu, o którym mowa w art. 36 ust. 2.

Art. 35.

Agencja niezwłocznie wyłącza z katalogu nieruchomości:

- 1) które zostały zbyte,
- 2) co do których decyzja o przywróceniu własności, wydana na podstawie niniejszej ustawy lub na podstawie art. 142 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, stała się ostateczna,
- 3) co do których wydana została decyzja na podstawie art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 6

Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych „Reprywatyzacja” S.A.

Art. 36.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy utworzy Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych „Reprywatyzacja” - Spółka Akcyjna, zwane dalej „Towarzystwem”.
2. Towarzystwo, w terminie 6 miesięcy od dnia powstania, utworzy Fundusz Inwestycyjny Bonów Reprywatyzacyjnych, zwany dalej „Funduszem”.
3. Towarzystwo może powierzyć odrębnemu podmiotowi wykonywanie czynności zarządzania Funduszem.
4. Umowa o powierzenie czynności zarządzania, o którym mowa w ust. 3, może być zawarta przez Towarzystwo wyłącznie z podmiotami wyłoniionymi w drodze przetargu ograniczonego do podmiotów wyspecjalizowanych w zakresie zarządzania majątkiem funduszy inwestycyjnych.

Art. 37.

1. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do Towarzystwa stosuje się przepisy ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 139, poz. 933, z 1999 r. Nr 72, poz. 801 oraz z 2000 r. Nr 103, poz. 1099 i Nr 114, poz. 1192) dotyczące towarzystw funduszy inwestycyjnych.
2. Do Funduszu stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1, dotyczące otwartych funduszy inwestycyjnych, z tym że w okresie, kiedy Funduszem zarządza Towarzystwo, przepisy te stosuje się w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą.
3. Po upływie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy Fundusz odkupuje jednostki uczestnictwa z częstotliwością określoną w statucie, nie rzadziej niż raz w roku.

Art. 38.

1. Utworzenie Towarzystwa, nadanie i zmiana jego statutu oraz powołanie członków zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej nie wymaga zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.
2. Skarb Państwa zachowuje 100% akcji Towarzystwa.

Art. 39.

1. Utworzenie Funduszu nie wymaga zezwolenia Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.
2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, na wniosek Towarzystwa, nadaje statut Funduszowi.

Art. 40.

Rejestracja Towarzystwa i Funduszu oraz zmiany wpisów w rejestrze są wolne od opłat sądowych i skarbowych.

Art. 41.

Fundusz zbywa jednostki uczestnictwa wyłącznie za bony, w terminie do 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 42.

1. Skarb Państwa zobowiązany jest do zbycia za bony na rzecz Funduszu:
 - 1) akcji i udziałów znajdujących się w rezerwie na cele reprivatyzacji,
 - 2) należących do Skarbu Państwa w dniu wejścia w życie ustawy akcji w każdej ze spółek, której akcje zostały wniesione do Narodowych Funduszy Inwestycyjnych, w liczbie odpowiadającej co najmniej 5% kapitału akcyjnego spółki w dniu wniesienia jej akcji do Narodowych Funduszy Inwestycyjnych,
 - 3) do 15% akcji lub udziałów łącznie ze wszystkich spółek prywatyzowanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, których akcje lub udziały Skarbu Państwa zbył w trybie art. 33 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz.U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 400 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26, poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703, Nr 84, poz. 948 i Nr 122, poz. 1315).
2. Skarb Państwa zobowiązany jest do wniesienia do Funduszu, w zamian za bony, środków pieniężnych uzyskanych ze sprzedaży akcji lub udziałów, o których mowa w ust. 1.
3. Wartość akcji i udziałów oraz środków pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, łącznie nie może przekroczyć kwoty 20,5 miliarda złotych.

4. Agencja przekaze na rzecz Funduszu środki pieniężne uzyskane ze sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa z katalogu, które nie zostały zbyte na rzecz osób uprawnionych na podstawie przepisów niniejszej ustawy.
5. Wartość akcji i udziałów, o których mowa w ust. 1, ustala się zgodnie z zasadami określonymi w art. 44.
6. Do zbycia akcji i udziałów, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 35 ustawy, o której mowa w ust. 1 pkt 3.
7. Do zasad zbywania akcji przez Skarb Państwa na rzecz Funduszu nie stosuje się ograniczeń wynikających z art. 70 i art. 71 ustawy, o której mowa w art. 37 ust. 1.

Art. 43.

1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa każdorazowo określa wielkość środków pieniężnych oraz liczbę akcji i udziałów przekazywanych Funduszowi w zamian za bono, odpowiednio do wartości tych bono, uwzględniając łączną wartość świadczeń reprivatyzacyjnych przysługujących osobom uprawnionym.
2. Przy przekazywaniu środków na rzecz Funduszu nie stosuje się przepisu art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550).

Art. 44.

Cena, po której Fundusz nabywa od Skarbu Państwa akcje i udziały, o których mowa w art. 42 ust. 1, jest równa:

- 1) średniej arytmetycznej kursu tych akcji notowanych przez okres co najmniej trzech miesięcy na Giełdzie Papierów Wartościowych S.A. w Warszawie obowiązującego w chwili otwarcia każdej z sesji giełdowych w ostatnich 3 miesiącach lub
- 2) cenie, za jaką Skarb Państwa zbywał akcje lub udziały w pierwszym dniu sprzedaży w trybie ustawy, o której mowa w pkt 3, lub
- 3) wartości księgowej akcji i udziałów zgodnej z ostatnim bilansem sporządzonym przed dniem ich zbycia Funduszowi w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202, z

1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691 oraz z 2000 r. Nr 122, poz. 1319).

Art. 45.

1. Po upływie 10 lat od dnia utworzenia Funduszu, Towarzystwo przekaże zarządzanie Funduszem innemu towarzystwu funduszy inwestycyjnych, wyłonionemu w trybie art. 33 ustawy, o której mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3, przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, lub dokona likwidacji Funduszu.
2. Niezwłocznie po przekazaniu zarządzania Funduszem lub zakończeniu likwidacji Funduszu Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Towarzystwa podejmie uchwałę o likwidacji Towarzystwa.

Rozdział 7

Postępowanie w sprawach o przyznanie świadczenia reprivatyzacyjnego

Art. 46.

1. Organem właściwym do wydania decyzji w sprawie o przyznanie świadczenia reprivatyzacyjnego jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce położenia utraconej nieruchomości. W przypadkach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 2 organem tym jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej w dniu wejścia w życie ustawy, a jeśli osoba uprawniona w tym dniu nie zamieszkiwała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organem tym jest Wojewoda Mazowiecki.
2. Organem wyższego stopnia w sprawach decyzji o przyznaniu świadczenia reprivatyzacyjnego jest minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 47.

1. Postępowanie w sprawie o przyznanie świadczenia reprivatyzacyjnego wszczyna się na wniosek osoby uprawnionej, zawierający oświadczenie o wyborze rodzaju świadczenia reprivatyzacyjnego, złożony w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy na formularzu, o którym mowa w ust. 5.
2. Osoby ubiegające się o świadczenia reprivatyzacyjne z tytułu utraty tej samej nieruchomości, mogą złożyć wspólny wniosek o przyznanie tego świadczenia z podaniem wysokości udziałów jakie im przysługują.

3. Wnioskodawcy dołączają oświadczenie o braku innych osób uprawnionych do ubiegania się o świadczenie reprivatyzacyjne z tytułu utraty nieruchomości, o której mowa w ust. 2.
4. W razie niezłożenia wniosku o przyznanie świadczenia reprivatyzacyjnego w terminie określonym w ust. 1 uprawnienia wynikające z ustawy wygasają.
5. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku oraz sposób jego udostępniania. Wzór formularza wniosku powinien zawierać w szczególności:
 - 1) dane osobowe wnioskodawcy oraz informację, czy jest on osobą uprawnioną, czy osobą, o której mowa w art. 3 ust. 3-5,
 - 2) dane o obywatelstwie wnioskodawcy,
 - 3) określenie prawa do mienia będącego przedmiotem roszczenia,
 - 4) dane dotyczące mienia:
 - a) określenie jego rodzaju i miejsca położenia,
 - b) podstawę prawną przejęcia na własność Państwa lub gminy miasta stołecznego Warszawy,
 - c) informację o stanie nieruchomości w dniu utraty jej własności, a jeżeli wnioskodawca ubiega się o zwrot nieruchomości - również o jej stanie w chwili obecnej, ze wskazaniem aktualnego właściciela lub władającego,
 - 5) oświadczenie o wyborze rodzaju świadczenia reprivatyzacyjnego,
 - 6) oświadczenie o zgodności danych podanych we wniosku ze stanem faktycznym oraz o autentyczności dołączonych do wniosku dokumentów,
 - 7) pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia lub dołączenie sfałszowanych dokumentów.

Art. 48.

Do wniosku, o którym mowa w art. 47, należy dołączyć odpis z księgi wieczystej lub inny dokument potwierdzający prawo własności nieruchomości w dniu jej utraty; w szczególności może to być dokument świadczący o przejęciu nieruchomości przez Państwo lub gminę miasta stołecznego Warszawy albo o utracie własności nieruchomości po dniu 1 września 1939 r. na obszarach wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, które po II Wojnie Światowej weszły w skład terytorium Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w tym zaświadczenie wydane w trybie art. 212 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Do wniosku powinien być dołączony również dokument potwierdzający posiadanie przez właściciela nieruchomości obywatelstwa polskiego w dniu utraty własności.

Art. 49.

Jeżeli wniosek nie został złożony na odpowiednio wypełnionym formularzu lub nie dołączono do niego dokumentów, o których mowa w art. 48, wojewoda niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do usunięcia braków. Jeżeli braki nie zostaną usunięte w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania do usunięcia braków, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 50.

1. Wnioskodawca może dochodzić, w drodze powództwa cywilnego, ustalenia, że własność lub współwłasność nieruchomości w dniu jej utraty przysługiwała jemu lub osobie po której nabył prawo do świadczenia reprzywatykacyjnego. Wnioskodawca zwolniony jest z obowiązku uiszczenia wpisu związanego z wniesionym powództwem. Pozostałe koszty postępowania sądowego obciążają strony stosownie do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.
2. W razie złożenia przez wnioskodawcę dokumentu świadczącego o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 1, postępowanie w sprawie o przyznanie świadczenia reprzywatykacyjnego zawiesza się do dnia uprawomocnienia się orzeczenia.
3. Wnioskodawca w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia przedstawi wojewodzie to orzeczenie.
4. W przypadku niezachowania terminu określonego w ust. 3 uprawnienia wynikające z ustawy wygasają.

Art. 51.

1. W przypadku gdy osoba uprawniona ubiega się o przywrócenie własności nieruchomości i zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 14 pkt 6, wojewoda występuje do właściwego organu o dokonanie podziału tej nieruchomości.
2. Wojewoda zawiesza postępowanie w sprawie o przyznanie świadczenia reprzywatykacyjnego do czasu dokonania podziału nieruchomości.
3. Koszty dokonania podziału ponosi Skarb Państwa.

Art. 52.

1. Jeżeli osoba uprawniona ubiega się o przywrócenie własności nieruchomości lub udziału we współwłasności nieruchomości określonej w art. 15, wojewoda wzywa osobę uprawnioną i

- władającego nieruchomością na podstawie tytułu prawnego do zawarcia umowy najmu dotyczącej tej nieruchomości na okres do 5 lat.
2. Umowa najmu, o której mowa w ust. 1, obowiązuje strony od dnia, w którym decyzja o przywróceniu własności lub udziału we współwłasności nieruchomości stała się ostateczna.
 3. Przy zawieraniu umowy najmu nieruchomości w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego.
 4. Wojewoda wydaje decyzję o przywróceniu własności nieruchomości lub udziału we współwłasności nieruchomości po otrzymaniu zawiadomienia o zawarciu umowy najmu, o której mowa w ust. 1.
 5. W przypadku niezawarcia umowy najmu nieruchomości określonej w art. 15 wojewoda wydaje decyzję o przyznaniu osobie uprawnionej bonów albo o przywróceniu własności nieruchomości lub udziału we współwłasności nieruchomości po upływie terminu 6 lat od dnia wejścia w życie ustawy. Wybór rodzaju świadczenia przysługuje osobie uprawnionej.
 6. Jeżeli wartość nieruchomości lub wartość udziału w nieruchomości określonej w art. 15, której własność jest przywracana, jest wyższa niż wartość świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie uprawnionej, wojewoda w decyzji o przyznaniu świadczenia reprivatyzacyjnego:
 - 1) zalicza na poczet czynszu należnego osobie uprawnionej mniejszą z poniższych kwot:
 - a) różnicę między wartością nieruchomości lub wartością udziału we współwłasności nieruchomości a wartością świadczenia reprivatyzacyjnego przysługującego osobie uprawnionej lub
 - b) kwotę czynszu należnego osobie uprawnionej za okres do 60 miesięcy,
 - 2) zwalnia dotychczasowego władającego, o którym mowa w ust. 1, z obowiązku zapłaty czynszu osobie uprawnionej na okres odpowiadający kwocie zaliczonej na poczet czynszu,
 - 3) zwalnia osobę uprawnioną z obowiązku zapłaty różnicy, o której mowa w art. 17 ust. 1, w kwocie równej kwocie zaliczonej na poczet czynszu.

Art. 53.

1. Decyzja o przyznaniu świadczenia reprivatyzacyjnego zawiera w szczególności ustalenie:
 - 1) rodzaju, oznaczeń i wartości utraconych nieruchomości,
 - 2) rodzaju świadczenia reprivatyzacyjnego,
 - 3) wartości świadczenia reprivatyzacyjnego,

- 4) wartości nominalnej bonów przyznawanych osobie uprawnionej oraz wskazanie miejsca i terminu wydania dokumentu depozytowego,
 - 5) kwoty różnicy, do zapłaty której zobowiązana jest osoba uprawniona w przypadku określonym w art. 17 ust. 1.
2. W przypadku określonym w art. 16 ust. 1 wydaje się jedną decyzję w odniesieniu do wszystkich wniosków o przywrócenie własności danej nieruchomości.
 3. Decyzję o przyznaniu świadczenia reprivatyzacyjnego wydaje się w nieprzekraczalnym terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku lub od dnia uzupełnienia jego braków.

Art. 54.

Z dniem, w którym decyzja o przyznaniu świadczenia reprivatyzacyjnego stała się ostateczna, wojewoda poleca depozytariuszowi wydanie osobie uprawnionej dokumentu depozytowego dotyczącego bonów o wartości nominalnej ustalonej w tej decyzji.

Art. 55.

1. Z dniem, w którym decyzja o przywróceniu własności lub udziału we współwłasności nieruchomości stała się ostateczna, następuje przeniesienie własności lub udziału we współwłasności tej nieruchomości na rzecz osoby uprawnionej, a prawo użytkowania wieczystego przysługujące tej osobie wygasa bez odszkodowania.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę ujawnienia praw w księdze wieczystej.

Art. 56.

Z dniem, w którym decyzja o przyznaniu świadczenia reprivatyzacyjnego stała się ostateczna, wygasają roszczenia osoby uprawnionej wobec Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub osoby prawnej dotyczące nieruchomości, w związku z utratą której zostało przyznane świadczenie reprivatyzacyjne.

Art. 57.

1. Jeżeli z ostatecznej decyzji o przywróceniu własności lub udziału we współwłasności nieruchomości wynika, że osoba uprawniona jest zobowiązana do zapłaty, o której mowa w art. 17 ust. 1, a zapłaty tej nie dokonała lub dokonała w części, to po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna, wojewoda składa wniosek o ustanowienie na rzecz poprzedniego właściciela hipoteki przymusowej na nieruchomości, której własność została przywrócona, w celu zabezpieczenia kwoty niezapłaconej wraz z odsetkami.

2. Egzekucja z nieruchomości może być wszczęta nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja o przywróceniu własności stała się ostateczna.

Rozdział 8

Zasady przyznawania świadczeń reprivatyzacyjnych z tytułu utraty własności niektórych rzeczy ruchomych

Art. 58.

1. Osobie uprawnionej na jej wniosek przywraca się własność rzeczy ruchomej stanowiącej dobro kultury w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz.U. z 1999 r. Nr 98, poz. 1150 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268), przejętej przez Państwo lub gminę miasta stołecznego Warszawy na podstawie przepisów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1, z rażącym naruszeniem prawa lub bez podstawy prawnej:
 - 1) wpisanej do inwentarza muzealiów w muzeum,
 - 2) będącej we władaniu państwowej lub samorządowej jednostki organizacyjnej bądź państwowej lub samorządowej osoby prawnej.
2. Domniemywa się, że własność rzeczy, o której mowa w ust. 1, w dniu jej przejęcia przez Państwo lub gminę miasta stołecznego Warszawy przysługiwała właścicielowi nieruchomości, na terenie której ta rzecz ruchoma się znajdowała.

Art. 59.

1. Do przywrócenia własności rzeczy ruchomej, o której mowa w art. 58 ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 1 ust. 2 pkt 2 oraz przepisów rozdziałów 2-7.
2. Wniosek o przywrócenie własności rzeczy ruchomej może być złożony w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy. Po upływie tego terminu nie wszczyna się postępowania w sprawie przywrócenia własności rzeczy ruchomej na podstawie niniejszej ustawy.
3. Organem właściwym do wydania decyzji w sprawie przywrócenia własności rzeczy ruchomej jest wojewoda właściwy ze względu na miejsce, w którym ta rzecz się znajduje.
4. Organem wyższego stopnia w sprawach, o których mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 60.

1. Muzea, których organizatorem jest organ państwowy lub samorządowy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy prześlą wojewodzie wykazy ruchomych dóbr kultury, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1.
2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, są jawne i zostaną udostępnione w siedzibie wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Art. 61.

1. W terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o przywróceniu własności rzeczy ruchomej stała się ostateczna, posiadacz tej rzeczy wydaje ją właścicielowi, z zastrzeżeniem art. 62 ust. 1.
2. W razie niewydania rzeczy ruchomej właścicielowi w terminie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Jeżeli właściciel przed wydaniem rzeczy ruchomej nie zgłosi wniosku o jej wpisanie do rejestru zabytków, wojewódzki konserwator zabytków dokona tego wpisu z urzędu.

Art. 62.

1. Organ wydający decyzję o przywróceniu własności rzeczy ruchomej, o której mowa w art. 58 ust. 1, na wniosek wojewódzkiego konserwatora zabytków, może orzec o zachowaniu posiadania tej rzeczy przez dotychczasowego władającego w okresie nie dłuższym niż 7 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Nie dotyczy to rzeczy ruchomych zawierających podobizny lub rękopisy krewnych i powinowatych osoby uprawnionej.
2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, Skarb Państwa może przejąć na własność rzecz ruchomą w trybie art. 34 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 58 ust. 1.

Art. 63.

1. Z tytułu utraty apteki na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz.U. Nr 1, poz. 1, z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1969 r. Nr 13, poz. 95) osobie uprawnionej przysługują boni w ilości odpowiadającej wysokości ceny jednostkowej, z uwzględnieniem przepisów art. 9-12.
2. Cenę jednostkową, o której mowa w ust. 1, ustala się jako przeciętną wartość odtworzeniową aptek przejętych przez Państwo, na podstawie istniejącej dokumentacji z chwili ich przejęcia i według cen z dnia wejścia w życie ustawy.

3. Aptekę w rozumieniu niniejszej ustawy stanowi zespół składników majątkowych obejmujących jej majątek trwały i obrotowy.
4. Do świadczenia reprivatyzacyjnego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 4 i 7 dotyczące bonów.
5. W rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 5, Rada Ministrów określi, w tabeli cen jednostkowych, cenę jednostkową apteki, o której mowa w ust. 1.

Art. 64.

1. Z tytułu utraty taboru żeglugi śródlądowej przejętego przez Państwo na podstawie dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o przejęciu taboru żeglugi śródlądowej na własność Państwa (Dz.U. Nr 6, poz. 36 oraz z 1968 r. Nr 3, poz. 6) osobie uprawnionej przysługują bony.
2. Do świadczenia reprivatyzacyjnego w związku z utratą taboru żeglugi śródlądowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące nieruchomości.
3. W rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7 ust. 5, Rada Ministrów określi, w tabeli cen jednostkowych, cenę jednostkową taboru żeglugi śródlądowej, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 65.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 86, poz. 960) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. k) w brzmieniu:

„k) reprivatyzacji przewidziane w ustawie z dnia 11 stycznia 2001 r. o reprivatyzacji (Dz.U. Nr, poz.),”.

Art. 66.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324) w art. 21 w ust. 1 w pkt 110 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 111 w brzmieniu:

„111) świadczenie reprivatyzacyjne przyznane na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o reprivatyzacji (Dz.U. Nr, poz.).”.

Art. 67.

W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, Nr 86, poz. 958 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 57 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dochody ze sprzedaży lasów, gruntów i innych nieruchomości znajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych, z wyjątkiem nieruchomości, o których mowa w art. 40a oraz o których mowa w art. 27 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o reprivatyzacji (Dz.U. Nr ..., poz. ...). ”;

2) w art. 58 w ust. 2 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wykupywanie bonów reprivatyzacyjnych przyznanych z tytułu utraty własności nieruchomości stanowiącej las, na zasadach określonych w przepisach szczególnych.”.

Art. 68.

W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz.U. z 1995 r. Nr 57, poz. 299, Nr 101, poz. 504, z 1996 r. Nr 59, poz. 268, Nr 106, poz. 496, Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 79 poz. 484, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 49, poz. 484 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550 i Nr 122, poz. 1323) w art. 6 w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) utworzenia i prowadzenia katalogu nieruchomości na cele reprivatyzacji oraz sprzedaż tego mienia na zasadach określonych odrębnymi przepisami.”.

Art. 69.

W ustawie z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz.U. Nr 44, poz. 202, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164 i Nr 47, poz. 298 i Nr 107, poz. 691 oraz z 2000 r. Nr 122, poz. 1319) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. 1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 10 i 46, z ogólnej ilości należących do Skarbu Państwa akcji spółek wyodrębnia się akcje w celu:

- 1) zasilenia systemu ubezpieczeń społecznych,
- 2) dokonania, w razie potrzeby, uzupełniającej rekompensaty osobom, o których mowa w art. 30 ust. 1,

- 3) zbycia Funduszowi Inwestycyjnemu Bonów Reprywatyzacyjnych.
2. Zasady realizacji celów, o których mowa w ust. 1, określają odrębne ustawy.”.

Art. 70.

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550) w art. 2 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) występuje do sądu z roszczeniem o odszkodowanie na rzecz Skarbu Państwa, w przypadku niesłusznego nabycia od Skarbu Państwa własności nieruchomości, w trybie ustawy z dnia 21 czerwca 1990 r. o zwrocie korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych (Dz.U. Nr 44, poz. 255, z 1991 r. Nr 75, poz. 331 oraz z 1993 r. Nr 16, poz. 67 i Nr 134, poz. 647),”.

Art. 71.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy sporządzaniu planów wykorzystania Zasobu ustala się nieruchomości przewidziane do wpisania do katalogu nieruchomości przeznaczonego na cele reprywatyzacji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.”;

2) skreśla się art. 214.

Art. 72.

Skarga w sprawie świadczenia reprywatyzacyjnego wniesiona do Naczelnego Sądu Administracyjnego jest rozpatrywana w terminie 2 miesięcy od dnia jej wniesienia.

Art. 73.

W okresie 2 lat od dnia przeniesienia, w trybie niniejszej ustawy, własności nieruchomości pokrytej wodami utrzymuje się powszechne korzystanie z wód w zakresie faktycznie wykonywanym przed przeniesieniem własności, z wyłączeniem wędkarstwa.

Art. 74.

Do czasu utworzenia katalogu Agencja tworzy z nieruchomości wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa rezerwę na cele reprivatyzacji.

Art. 75.

1. Kontrolę i nadzór nad terminowością i prawidłowością przekazywania nieruchomości do katalogu sprawują odpowiednio minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw administracji publicznej, Dyrektor Generalny Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, Prezes Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz wojewodowie.
2. Kontrolę wykonania przepisów ustawy przez jednostki samorządu terytorialnego sprawują odpowiednie organy stanowiące tych jednostek.

Art. 76.

1. Roszczenia dotyczące świadczeń związanych z utratą własności nieruchomości w przypadkach określonych w art. 2 lub w art. 3 ust. 2 pkt 1 i 3 mogą być dochodzone na podstawie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2–4.
2. Wszczęte na podstawie art. 156 lub 160 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 214 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami i niezakończone decyzją ostateczną postępowania w sprawach związanych z utratą własności w przypadkach określonych w art. 2 w art. 3 ust. 2 pkt 1 i 3 toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.
3. Osoba uprawniona może, w terminie określonym w art. 47 ust. 1, nie później jednak niż do dnia wydania decyzji ostatecznej, o której mowa w ust. 2, złożyć wniosek o przyznanie świadczenia reprivatyzacyjnego.
4. Złożenie wniosku o przyznanie świadczenia reprivatyzacyjnego stanowi podstawę do umorzenia z urzędu toczącego się postępowania administracyjnego, o którym mowa w ust. 2.

Art. 77.

Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Tabela metodyczna do obliczenia wartości utraconych składników majątkowych

Zespół składników majątkowych	Składniki majątkowe	Jednostka wielkości	Cechy kwalifikacyjne łącznie
Nieruchomości położone na terenach wiejskich	Użytki rolne i nieużytki	Hektar	1) lokalizacja w danym powiecie 2) przeważająca klasa gruntu
	Ogrody, parki i sady	Hektar	Lokalizacja w danym powiecie
	Działki gruntowe siedliskowe	Metr kwadratowy	Lokalizacja w danym powiecie
	Domy mieszkalne	Metr kwadratowy powierzchni całkowitej	1) lokalizacja w danym powiecie 2) konstrukcja budynku: drewniana, murowana lub mieszana
	Budynki gospodarcze	Metr kwadratowy powierzchni całkowitej	1) lokalizacja w danym powiecie 2) konstrukcja budynku: drewniana, murowana lub mieszana
Lasy i tereny leśne	Lasy i tereny leśne	Hektar	
Grunty pokryte wodami	Stawy	Hektar	Lokalizacja w danym powiecie
	Jeziora	Hektar	Lokalizacja w danym powiecie
Nieruchomości miejskie o funkcjach mieszkaniowych, handlowych i usługowych	Działki gruntowe	Metr kwadratowy	Lokalizacja w danym powiecie
	Budynki mieszkalne	Metr kwadratowy powierzchni całkowitej	1) lokalizacja w danym powiecie 2) konstrukcja budynku: drewniana, murowana lub mieszana
	Budynki gospodarcze	Metr kwadratowy powierzchni całkowitej	1) lokalizacja w danym powiecie 2) konstrukcja budynku: drewniana, murowana lub mieszana
	Lokale mieszkalne	Metr kwadratowy	Lokalizacja w danym powiecie

	stanowiące odrębną nieruchomość	powierzchni całkowitej	
	Lokale użytkowe stanowiące odrębną nieruchomość	Metr kwadratowy powierzchni całkowitej	Lokalizacja w danym powiecie
Nieruchomości przemysłowe	Działki gruntowe	Metr kwadratowy	Lokalizacja w danym powiecie
	Budynki i hale	Metr kwadratowy powierzchni całkowitej	1) lokalizacja w danym powiecie 2) konstrukcja budynku: drewniana, murowana lub mieszana
Tabor żeglugi śródlądowej	Jednostki bez napędu silnikowego	Tona wyporności	
	Jednostki z napędem silnikowym	Tona wyporności	
Apteki	Majątek trwały i obrotowy	Cena jednostkowa jest niezależna od wielkości i cech kwalifikacyjnych	

Wykaz nieruchomości o szczególnym znaczeniu dla kultury narodowej których własności się nie przywraca

Zespół pałacowo - parkowy w Wilanowie

Zespół pałacowo - parkowy w Łańcucie i Julinie

Zespół pałacowo - parkowy w Nieborowie

Zespół pałacowo - parkowy Arkadia

Zespół pałacowo - parkowy w Rogalinie

Zespół pałacowo - parkowy w Gołuchowie

Zespół pałacowo - parkowy w Kozłówce

Zespół pałacowo - parkowy w Pszczynie

Zespół pałacowo – parkowy w Opinogórze

Zespół pałacowo – parkowy Królikarnia, Warszawa, ul. Puławska 113a

Zespół zamkowo – parkowy w Oporowie

Zespół zamkowy w Niedzicy

Zespół zamkowy w Pieskowej Skale